

РЕШЕНИЕ

№ 3573

гр. София, 30.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6259** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Постъпила е жалба от П. С. З., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] против Ревизионен акт /РА/ № Р-22002219008551-091-001/05.11.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, потвърден с Решение № 220/09.02.2021 г., издадено Директор на дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП /Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място]/.

Пред съда се оспорват определените на жалбоподателката задължения по Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2016 г. в размер на 40 882.97 лв., в т.ч. главница 30 083.85 лв. и лихва в размер на 10 739.12 лв.

Жалбоподателката счита ревизионния акт за необоснован, незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на данъчното законодателство. Подробни съображения в тази насока, излага в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателката редовно уведомена не се явява, представлява се от адв. Г., която моли жалбата да бъде уважена, по изложените в нея съображения. Претендира сторените по делото разноски за заплатена държавна такса и платено адвокатско възнаграждение.

Ответният административен орган – Директор на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С.,

редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт Н., която моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта, намери следното:

С жалбата се атакува акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл.156, ал.1 от ДОПК. Решението на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ при НАП е връчено на жалбоподателя по реда на чл. 32 от ДОПК на 10.05.2021 г. /л.138-151/. Жалбата е депозирана чрез административния орган до съда с вх. № 53-04-386/25.05.2021 г. при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

От фактическа страна, съдът приема за установено:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22002219008551-020-001/27.12.2019 г., издадена от Х. Б. М. – Началник на сектор „Ревизии“, Отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], е възложена ревизия на жалбоподателката за установяване данък върху доходите на физическите лица за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. Заповедта е връчена на 20.01.2020 г. на упълномощено от жалбоподателя лице срещу положен подпис /л.24-25/. За ревизиращи органи са определени: В. В. П. – главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и З. Т. Н. – главен инспектор по приходите.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22002219008551-020-002/14.04.2020 г., издадена от Х. Б. М. – Началник на сектор „Ревизии“, Отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], срокът на извършване на ревизията е продължен до 21.05.2020 г. ЗИЗВР е връчена на упълномощено от ревизиращия субект лице срещу положен подпис /л.22-23/.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р-22002219008551-020-003/19.06.2020 г., издадена от Х. Б. М. – Началник на сектор „Ревизии“, Отдел „Ревизии“, Дирекция „Контрол“, ТД на НАП [населено място], срокът на извършване на ревизията е продължен до 19.06.2020 г. ЗИЗВР е връчена на упълномощено от ревизиращия субект лице срещу положен подпис /л.20-21/.

Ревизионният доклад /РД/ по извършената ревизия с № Р-22002219008551-092-001/24.06.2020 г. е изготвен на 24.06.2020 г. и е връчен на 09.09.2020 г. на упълномощено от ревизиращия субект лице срещу положен подпис /л.26-32/. По ревизионния доклад, жалбоподателят не подал възражение в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизионният акт под № Р-22002219008551-09-001/05.11.2020 г. е издаден от

23.11.2020 г. и е връчен на ревизираното лице чрез упълномощено от него лице /л.34-39/.

РА съдържа реквизитите на чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че РД е неразделна част от издадения РА. С издадения РА са определени задължения по ЗДДФЛ за 2016 г. в общ размер на 30 083.85 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 10 739.12 лв.

Ревизията е повторна за спорните данъчни периоди и вид данъчни задължения. Същата е образувана във връзка с Решение № 2046/05.12.2019 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], с което е отменен РА № Р-22220618003394-091-001/28.05.2019 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия, при спазване дадените с отменителното решение указания.

В хода на ревизионното производство е установено, че П. С. З., ЕГН: [ЕГН] е местно лице по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗДДФЛ. Въз основа на извършена проверка в информационните масиви на НАП е установено, че същата е свързано лице по смисъла на параграф 1, т. 3 от ПЗР на ДОПК с: Г. С. Д., ЕГН: [ЕГН] – сестра; Г. С. И., ЕГН: [ЕГН] – дете; Н. С. Г., ЕГН: [ЕГН] – дете; С. Г. З., ЕГН: [ЕГН] – съпруг; „С.“, ЕИК:[ЕИК] – съдружник, с размер на дяловото участие: 500.00 лв. дата, която е възникнало основанието за прехвърляне на дружествен дял: 01.03.2012 г. Установено е още, че през проверявания период П. С. З. е в граждански брак със С. Г. С., както и че същата е пенсионер, и не е регистрирана по ЗДДС. Констатирано е, че З. не е подавала годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г.

В хода на ревизионното производство са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от ревизионния акт.

С Протокол № 1706156/01.06.2020 г. в хода на повторната ревизия са присъединени документи и доказателства, събрани в рамките на първоначалната ревизия, приключила с РА № Р-22220218005006-091-001/28.05.2019 г., както и експертиза, възложена с Акт за възлагане на експертиза № Р-220022190085522-01-001/07.04.2020 г., направена в рамките на ревизионното производство с УИН 22002219008552 на С. Г. З. – съпруг на П. С. З..

Въз основа на събраните доказателства в хода на ревизионното производство и приобщените от първото ревизионно производство е установено, че през 2016 г. П. С. З. е получила доходи от пенсия, рента от наем на земеделска земя и социална помощ в общ размер на 5 084.79 лв. Констатирано е, че извършените разходи са в общ размер на 9 054.66 лв., формирани от разходи за издръжка и живот – 5 000.00 лв., комунални разходи – 323.85 лв., разходи за плащане на данъци – 44.84 лв., разходи за заплащане на застраховки – 685.97 лв. и други разходи – 3 000.00 лв. Установено е още, че наличните парични средства в брой към 01.01.2016 г. са в размер на 10 200.00 лв. и към 31.12.2016 г. са в размер на 4 600.00 лв., а наличните парични средства в банкови сметки са съответно – 18.76 лв. и 21.95 лв.

Въз основа на установените данни е извършена съпоставка между имуществото,

доходите и разходите на физическото лице, подробно описана в РД, при която не е установено превишение на извършените разходи спрямо декларираните и установени доходи, имущества и други източници на средства, т.е не е установено несъответствие между доходите и извършените разходи.

За 2016 г. е установено, че П. З. е придобила недвижими имоти, подробно описани в НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. От съдържанието на нотариалния акт, прехвърлянето на недвижимите имоти е извършено в изпълнение на задължение на [фирма], ЕИК:[ЕИК], произтичащо от договор за цесия от 07.10.2016 г., срещу придобиването на вземане в размер на 284 603.00 лв. Установено е, че [фирма] е собственик на процесните имоти, вследствие извършена непарична вноска в капитала на дружеството /апорт/ с вносител [фирма]/О., ЕИК:[ЕИК] през ревизирания период. Установено е също, че на 05.01.2007 г., П. и С. З. са предоставили в заем на [фирма] сума в размер на 165 000.00 лв. С Решение от 06.10.2016 г., общото събрание на [фирма] е приело дружеството да придобие вземането на П. З. и съпруга и към [фирма] в размер на 284 603.00 лв. /по договор за заем на сума в размер на 165 000.00 лв., заедно със законната лихва/. В изпълнение на това решение на 07.10.2016 г. е сключен договор за цесия между [фирма] /цесионер/ и С. и П. З. /цеденти/, съгласно, който цесионерът се задължава да прехвърли на цедентите осем самостоятелни обекта /жилища, ателиета и офиси, ведно с прилежащите им мазета и гаражи/, находящи се в [населено място], Район „К. село“, [улица]. С горечитирания нотариален акт е документирано изпълнението на това задължение. Данъчната оценка на имотите е в размер на 576 654.20 лв. В тази връзка от страна на органите по приходите са приели, че към момента на вписване на разпоредителната сделка, ревизираното лице е получило непаричен доход, който по правилата на чл. 10, ал. 4 от ЗДДФЛ се остойносттава в български лева към датата на придобиването му по пазарна цена.

С оглед установеното и с Решение № 2046/05.12.2019 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място] е възложена повторна експертиза за установяване на пазарните цени на недвижими имоти, описани в НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. Въз основа на заключението на изготвената в хода на ревизията експертиза, е прието, че пазарната цена на имотите е в общ размер на 886 280.00 лв. Сумата от 601 677.00 лв., представляваща разлика между пазарната цена и стойността на уговорената цесия, съгласно договора за цесия, е приета за доход на П. З. и С. З.. Половината от тази стойност – 300 838.50 лв., според отразеното в РА, формира данъчната основа, която подлежи на облагане по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ.

В резултат на това с РА е определен дължим и невнесен данък в размер на 30 083.85 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 10 739.12 лв. Прието е, че П. С. З. е реализирала непаричен доход /придобиване на недвижими имоти срещу изпълнение на задължение по договор за цесия/ в размер на 300 838.50 лв., подлежащ на облагане. При определяне размера на получения непаричен доход, ревизиращите органи са се позовали на резултатите от извършената в хода на ревизията експертиза за определяне на пазарна цена на недвижимите имоти, от която е извършено приспадане на цената на цесията и дела на съпруга.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК от ревизирия субект до Директор на Дирекция ОДОП е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА, с вх. № 94-12-325/07.12.2010 г. по регистъра на ТД на НАП [населено място].

С мотивирано Решение № 220/09.02.2021 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], спорният ревизионен акт е потвърден в цялост относно определените на П. С. З. задължения по ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 40 882.97 лв., в т.ч. главница 30 083.85 лв. и лихва в размер на 10 739.12 лв.

В хода на съдебното производство бе допусната съдебно-оценителна експертиза, с вещо лице Б. И. Т., която даде заключение относно пазарната стойност по методите съгласно § 1, т. 10 от ДР на ДОПК и Наредба № Н-9/2006 г. на процесните имоти към датата на сделката – 07.10.2016 г., като се извърши оглед на място и се вземат предвид етапа им на завършеност, вид, функционалност, състояние и други техни характеристики или особености.

Съдът ще коментира приетото и неоспорено експертно заключение при излагане на правните изводи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното:

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевираны доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

В хода на настоящето съдебно производство се установи, че в случая ревизията се явява повторна в изпълнение на отменителното Решение № 2046/05.12.2019 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място], с което е бил отменен предходно съставения РА № Р-22220218005006-091-001/28.05.2019 г., издаден от Х. Б. М., на длъжност Началник на сектор – орган, възложил ревизията и М. Т. М., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. В този смисъл следва да се има предвид, че при повторната ревизия не започва нова такава, а се възстановява висящността на производството по отменения РА. Аргумент в тази подкрепа може да бъде извлечен от нормата на чл. 155, ал. 6 от ДОПК, съгласно която производството по издаване на новия акт започва от първото незаконосъобразно действие, послужило за отмяната на акта. С оглед на това ревизионното производство започва от първата заповед за възлагане на ревизия като производството е висящо до влизане в сила на постановления РА. Втората заповед за възлагане на ревизия по чл. 155, ал. 6 от ДОПК не изменя обстоятелството, че производството е висящо.

Ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7,

ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът констатира, че Ревизионният акт е подписан с електронни подписи от органите по приходите – негови издатели. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от ЗЕДЕУУ, по делото са представени заверени копия на електронни съобщения за издаването на КЕП на служителите, подписали електронни документи, издадени във връзка с приключилото ревизионно производство № Р-22002219008551-091-001/05.11.2020 г. спрямо П. С. З.. Настоящият съдебен състав, при липса на оспорване на електронните подписи върху ревизионния акт и въз основа на представените доказателства, респ. служебна проверка в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, счита че РА е подписан от възложителя и ръководителя на ревизията и не е нищожен.

В процедурата по извършване на повторната ревизия не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доказателствата са събрани по предвидени в ДОПК способи - чрез ИПДПОЗЛ, приобщени са по съответния ред, регламентиран в закона и доказателствата, събрани в хода на предходното ревизионно производство, мотивите изцяло са основани на преценката по реда на чл. 37, ал. 4 от ДОПК на събраните в хода на ревизията писмени доказателства за установени положителни факти, спазени са задължителните указания, съдържащи се в отменителното Решение № 2046/05.12.2019 г. на Директор на Дирекция ОДОП, ЦУ на НАП [населено място]. Актовете на органите по приходите са връчвани на ревизираното лице и същото е могло своевременно да защити правата си като представи доказателства.

Предвид изложеното, съдът приема, че не са допуснати нарушения на изискванията за компетентност, съдържание, форма и процесуални правила при издаването на РА.

Предметът на спора в настоящето производство е изцяло правен и се свежда до това дали средствата в размер на 300 838.50 лв., придобити от П. С. З., представляват облагаем доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ.

Не се спори между страните, а това се установява и от приложените към преписката писмени доказателства, че с НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. е изповядана сделка, осъществена между свързани лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ДОПК, а именно между [фирма], с управител и представляващ С. З. и съпрузите П. и С. З., в качеството им на физически лица. Не е спорно също, че [фирма] е придобило процесните имоти под формата на непарична вноска в капитала на дружеството с вносител [фирма], на което дружество от страна на П. и С. З. е предоставен заем в размер на 165 000.00 лв. От приложеното удостоверение за данъчна оценка на процесните имоти се установява, че същата възлиза общо на 576 654.20 лв., а цената на сделката, според НА - в размер на 284

603.00 лв.

В нормата на чл. 10, ал. 1 от ЗДДФЛ са изброени видовете доходи по този закон в зависимост от източника. В т. 5 на цитираната разпоредба са посочени доходи от прехвърляне на права или имущество. Съгласно чл. 10, ал. 2 от ЗДДФЛ в зависимост от формата на плащане доходите могат да бъдат парични и непарични.

С оглед цитираните разпоредби, съдът намира, че правилно органите по приходите са приели, че в резултат от продажбата на недвижимите имоти с НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. е налице „непаричен доход“ по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 5 във вр. чл. 10, ал. 2 от ЗДДФЛ. Полученият от жалбоподателката доход не е необлагаем по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 1, б. „а“ и „б“ от ЗДДФЛ не са облагаеми доходите, придобити през данъчната година от продажба или замяна на: а/ един недвижим жилищен имот, ако между датата на придобиването и датата на продажбата или замяната са изминали повече от три години; б/ до два недвижими имота, както и селскостопански и горски имоти независимо от броя им, ако между датата на придобиването и датата на продажбата или замяната са изминали повече от 5 години. Съгласно § 1, т. 51 от ДР от ЗДДФЛ „недвижим имот“ във връзка с прилагането на чл. 13, ал. 1, т. 1 е недвижим имот, който към момента на продажбата или замяната може да служи за задоволяване на жилищни нужди.

В хода на настоящото производство не са ангажирани доказателства / не се и навеждат подобни доводи/ за наличие на основания за освобождаване от облагане на дохода, получен от продажбата на недвижимите имоти.

Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ЗДДФЛ определя, че облагаемият доход от продажба или замяна на недвижимо имущество, включително на ограничени вещни права върху такова имущество, се определя като положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване на имуществото се намалява с 10 на сто разходи. Продажната цена включва всичко придобито от лицето във връзка с продажбата/замяната, включително възнаграждение, различно от пари /чл. 33, ал. 5 от ЗДДФЛ/.

В случая, с оглед извършената продажба на недвижими имоти предмет на НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г., следва да се приеме, че полученото от П. С. З. възнаграждение е различно от пари и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗДДФЛ се остойностява в български левове към датата на придобиването му пазарна цена. Съгласно § 1, т. 9 от ДР на ЗДДФЛ „пазарна цена“ е тази по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ДОПК – сумата без данъка върху добавената стойност и акцизите, която би била платена при същите условия за идентична или сходна стока или услуга по сделка между лица, които са „свързани“.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 3 от ЗДДФЛ датата на придобиване на непаричен

доход от продажбата/замяната е датата на получаване на престацията. Според органите по приходите това датата на изповядване на сделката, а именно 07.10.2016 г., съгласно НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. /П.. 1, РД/. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира датата на получаване на престацията за правилно определена.

С оглед на гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че органите по приходите правилно са определили вида на дохода, както и датата на неговото придобиване.

Съгласно възложената в хода на ревизията техническа експертиза с приложен метод на сравнимите неконтролирани цени между независими търговци, регламентиран в § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, пазарната стойност на недвижимите имоти обект на НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. е определена в диапазон от 886 280.00 лв. /долна граница/ до 961 673.00 лв. /горна граница/. За целите на ревизията е прието, че пазарната цена на имотите е в общ размер на 886 280.00 лв. Въз основа на това сумата в размер на 601 677.00 лв., представляваща разликата между пазарната цена и стойността на уговорената цесия, съгласно договора за цесия е приета за доход на жалбоподателката и нейния съпруг. В тази връзка както се посочи по-горе половината от тази стойност – 300 838.50 лв. съгласно изводите на органите по приходите формира данъчната основа, подлежаща на облагане по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, поради което е определен и дължимия данък в размер на 30 083.85 лв. и лихва за забава в размер на 10 739.12 лв.

Във връзка с възраженията, изложени в жалбата, против възприетата с РА пазарна цена и с цел установяване пазарната цена на процесните недвижими имоти- обект на продажба през 2016г. и проверка правилността на оценката, извършена от данъчните органи, в хода на съдебното производство беше назначена и изслушана комплексна съдебно-счетоводна и оценителна експертиза.

При определяне на пазарна цена на конкретните недвижими имоти, вещото лице е приело, че подходящият метод ще е този на сравнимите неконтролирани цени, приложим при наличие на сходство в характеристиката на продукта или услугата - предмет на контролираната и съпоставимата неконтролирана сделка. Същият метод, както бе посочено по-горе, е използван и от вещото лице, определило пазарната цена на процесните имоти, в хода на ревизионното производство.

Съдът намира, че данъчните задължения по реда на ЗОДФЛ следва да бъдат определени като данъчната основа бъде преизчислена съобразно заключението на съдебно-оценителната експертиза, приета по делото и неоспорена от страните. В тази връзка съдът взе предвид, че оценката на имотите, направена в хода на съдебното производство, е изготвена след по-задълбочена проверка от тази, сторена в хода на ревизията, и анализ на действително реализирани сделки именно в същия квартал, като е

съобразена стойността, характеристиката на отделните имоти, тяхната функционалност, местоположение, състояние, степен на завършеност, инфраструктура.

В заключението подробно е обосновано защо и как точно е приложен методът на сравнимите неконтролирани цени, като е отчетено наличието на сходства на имотите- предмет на контролираната и неконтролираната сделка, установени въз основа на факторите, които влияят на цената. Съобразени са и различията, като са приложени съответните корекционни коефициенти. При кредитиране на експертното заключение, съдът съобрази и че в същото, за разлика от изготвеното в хода на ревизионното производство за определяне на пазарната цена на процесните имоти от 2020г. /лист 71-94 по делото/ заключение, съдържа констатации и досежно степента на завършеност на отделните самостоятелни обекти.

Видно от съдебно-оценителната експертиза, приета в хода на съдебното производство общата пазарна стойност на недвижимите имоти, предмет на НА № 42, том II, рег. № 6537, нотариално дело № 200/2016 г. е в размер на 786 532.83 лв.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че сумата в размер на 501 929.83 лв., представлява разликата между определената със съдебно-оценителната експертиза пазарна цена и стойността на уговорената цесия /284 603.00 лв./ следва да бъде приета за доход на жалбоподателката и нейния съпруг. Половината от тази стойност е в размер на 250 964.91 лв. Именно тази сума формира данъчната основа, която подлежи на облагане по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ. Дължимият данък следва да бъде определен, съгласно данъчна ставка 10 % и той е в размер на 25 096.49 лв. Дължимата лихва, определена върху сумата съгласно лихвен калкулатор на НАП е в размер на 8 958.77 лв.

Ето защо, е налице основание за изменение на размера на облагаемия доход, приет в оспорения РА, респективно на дължимите данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ илихва за забава.

Предвид изложеното, РА следва да бъде изменен както следва – главница от 30 083.83 лв. на 25 096.49 лв., законна лихва в размер от 10 739.12 лв. на 8 958.77 лв.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, искането на страните за присъждане на разноски е основателно, съобразно уважената / респ. – отхвърлената /част от жалбата .

От страна на жалбоподателя са претендирани разноски в размер на 850 лева, а от тази на ответника – за юрисконсултско възнаграждение.

На жалбоподателя, предвид материалния интерес – 40824 лева и уважената

част от жалбата-6769 лева, се следват разноски в размер на 140.25 лв.

С оглед отхвърлената част от жалбата в размер на 34 055.26 лв. /главница в размер на 25 096.49 лв. и лихва 8 958.77 лв./, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ответника се дължат 1 551,65 лв. /хиляда петстотин петдесет и един лева и 65 стотинки/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ИЗМЕНЯ по жалба на П. С. З., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], Ревизионен акт № Р-22002219008551-091-001/05.11.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП, потвърден с Решение № 220/09.02.2021 г., издадено Директор на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП, с който е установен данък за 2016 г. по ЗДДФЛ в общ размер на 40 822.97 лв. /главница в размер на 30 083.83 лв. и лихва в размер на 10 739.12 лв./, като намалява размера на данъка от 30 083.83 лв. /главница/ на 25 096.49 лв. /главница/ и размера на законната лихва от 10 739.12 лв. на 9 958.77 лв.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП да заплати на П. С. З., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сторените по делото разноски за държавна такса и вещо лице в размер на 140.25 лв. /сто и четиридесет лева и 25 стотинки/.

ОСЪЖДА П. С. З., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението"-гр.С. при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 1 551.65 лв. /хиляда петстотин петдесет и един лева и 65 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: